

community

The New Apostolic Church around the world

02/2023/LV

Dievam kalpot

Ievadraksts
Pārvarēt veco

Dievkalpojums
Ar Kristu kalpot un valdīt

Baznīcas mācība
Sieviešu ordinācija:
Vecā un Jaunā Derība

New Apostolic Church
International

■ Ievadraksts

3 Veco pārvarēt

■ Dievkalpojums

4 Ar Kristu kalpot un valdīt

■ Bērnu stūrītis

10 Jēzus dziedina desmit
spītālīgos

12 Vizītē pie Breno Vargem
Grande Paulista (Brazīlija)

■ Doktrīna

14 Sieviešu ordinācija:
Vecā un Jaunā Derība

■ Pasaules ziņas

18 Sieviešu ordinēšana —
doktrinārais pārskats

Pārvarēt veco

Mīļie brāļi un māsas!

Ar savām kristībām vai konfirmāciju mēs apsoliņām atmest veco Ādamu. Mēs esam atklāti pauduši savu apņēmību sekot Dievam ticībā un paklausībā un atteikties no ļaunuma.

Tas būs iespējams, ja mēs pieliksim visas pūles, lai sekotu Jēzus Kristus piemēram. Kristus cieši turējās pie Dieva vārda un palika paklausīgs pat tad, kad velns Viņu kārdināja tuksnesī. Viņš paļāvās uz savu Tēvu līdz galam, un pat tad, kad Viņa ciešanas pie krusta bija vislielākās, Viņš bija pārliecināts: „Mans Tēvs mani mīl.”

Paklausīgi un paļāvīgi ieklausīsimies tajā, ko Kristus mums šodien saka. Tas Kungs aicina mūs vispirms meklēt Dieva valstību. Zemes dzīve nedrīkst kļūt pārāk svarīga, jo runa nav par dzīvību uz Zemes, bet gan par mūžīgo dzīvi.

Turklāt tam ir nepieciešama personīga attīstība. Mēs esam saņēmuši dāvanas no Dieva, un mums tās ir jāizmanto. Mums ir jāstrādā un jācinās līdz galam, lai saglabātu ticību.

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuļiskā baznīca

Runa nav par to, ka jābūt lielākam par nākamo. Cilvēki bieži vien vēlas vairāk nekā otrs. Tam nav vietas Dieva valstībā.

Brāļi, māsa, atstāsim savas sirdis par Jēzu Kristu un par to, ko Viņš mums šodien saka atkal un atkal.

Sirsnīgi sveicinot, jūsu

Žans Luka Šneiders

Ar Kristu kalpot un valdīt

Atklāsmes 20, 6

*Svētīgs ir tas, kurš piedalās
pirmajā augšāmcelšanā.
Otrajai nāvei nav varas pār tiem;
bet viņi būs Dieva un Kristus
priesteri un valdīs kopā ar
Viņu tūkstoš gadus.*

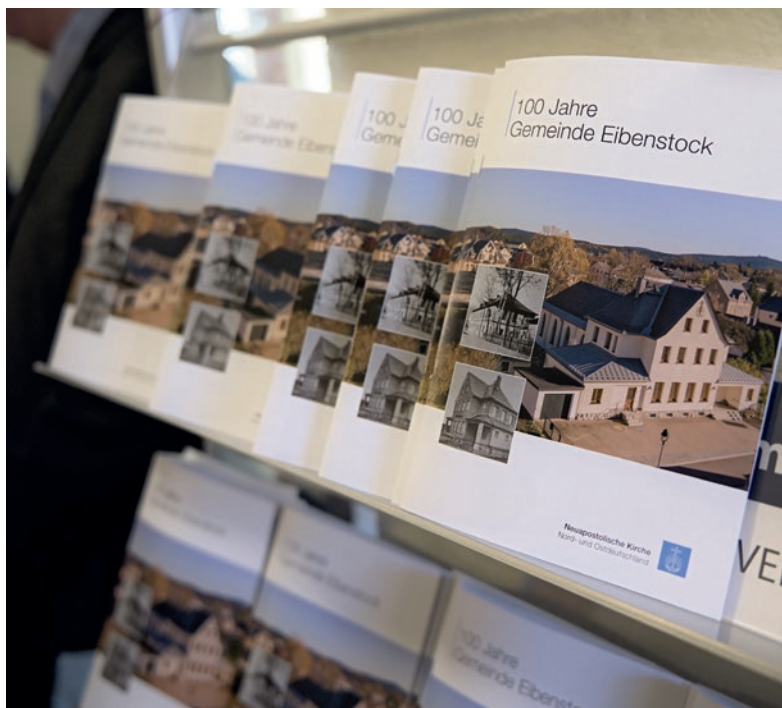
Par godu savai 100 gadu jubilejai Eibenstokas (Vācija) draudze gaidīja pirmapustuļa vizīti.

Attēls: Michael Monzer

Dārgie brāļi un māsas, mēs esam ļoti pateicīgi Dievam, ka mēs varam piedzīvot šos īpašos svētkus kopā šeit. Tieši pirms 100 gadiem šeit tika iecelts rektors kopienai, un tas ir kaut kas rets, ka draudze tik lielā lokā var svinēt simtgadi. Mēs esam pateicīgi Dievam par visām svētībām, par visām labajām un skaistajām lietām, ko Viņš ir devis draudzei šajos simts gados. Simts draudzes dzīves gadi – var iedomāties, ka dažreiz lietas gāja uz augšu un uz leju, ka tas ne vienmēr bija viegli. Bet labais Kungs bija uzticīgs un vienmēr bija ar savējiem. Priekšgājējiem šajos simts gados bieži nebija

viegli. Bet viņi vienmēr ir atraduši izejas nepadoties un turpināt.

Dārgie brāļi un māsas, es vēlos brīdināt par briesmām. Katra paaudze – un man ir iespaids, ka jo īpaši mūsu paaudze – uzskata, ka nekad nav bijis tik grūti kā šodien. Un tā nav taisnība! Kurš no mums vēlas atgriezties pirms simts gadiem un dzīvot tajos apstākļos? Tā vienmēr bija cīņa, lai paliktu uzticīgs. Tas vienmēr ir prasījis pūles un pārvarēšanu, lai paliktu uzticīgs. Bet, ja mūsu senčiem

Pilna ar cerībām uz pirmapustuļa vizīti, draudze tam bija gatavojusies jau ilgu laiku

izdevās palikt uzticīgiem, ja, neskatoties uz visām grūtībām, viņi neredzēja iemeslu padoties, kāpēc mums šodien būtu jāsaka: „Jā, bet mēs nevaram.”? Nav iemesla padoties!

Vienkārši turpināsim sekot tam Kungam. To, ko Viņš izdarīja pirms simts gadiem, Viņš turpinās mūsu labā arī nākotnē. Viņš vienmēr dos mums spēku palikt uzticīgiem līdz galam. Pārtrauksim mūžīgo sūdzēšanos un vaimanāšanu. Tas nav grūtāk, kā tas bija mūsu senčiem. Tas Kungs ir uzticīgs. Viņš dos mums spēku, kas mums nepieciešams, lai mēs paliktu uzticīgi līdz galam. Un visi tie, kas to patiešām vēlas, sasniegs mērķi.

Dievs iekustināja savu ieceri, Viņš izveidoja pestīšanas ieceri – uzreiz pēc krišanas. No mīlestības pret cilvēkiem. Cilvēki ir izdarījuši lielu muļķību, viņi ir krituši grēkā. Un uzreiz Dievs teica: „Es kaut ko daru, es gribu jūs vadīt atpakaļ kopībā ar mani. Jums būs sadraudzība ar mani un vienam ar otru.” To mēs saucam par pestīšanas ieceri. Un visvarenais Dievs to izpildīs līdz galam. Ar ko beidzas Dieva pestīšanas iecere? Pilnīga cilvēku kopība ar Dievu un vienam ar otru jaunajā radībā. Tad atkal viss – radīšana, cilvēks, attiecības

starp cilvēkiem, cilvēka attiecības ar Dievu – ir tieši tāds, kādam tam jābūt, tieši tā, kā Dievs vēlējas. Tas ir pestīšanas ieceres mērķis. Un 2023. gads ir vienkārši šīs pestīšanas ieceres posms. Lai kas notiktu šogad (man nav ne jausmas, kas notiks), bet es zinu vienu: katra 2023. gada diena ir daļa no mūsu Dieva pestīšanas ieceres. Viņš pārliecināsies, ka neatkarīgi no tā, kas notiks, Viņš var turpināt savu plānu. Ar vai bez mums – tas ir atkarīgs no mums.

Dievs vēlas, lai cilvēkiem atkal būtu iespēja būt sadraudzībā ar Viņu un savā starpā. Šim nolūkam

Viņš jau ir spēris konkrētus soļus. Pirmais ļoti konkrētais solis bija Dieva Dēla iemīsošanās. Jēzus Kristus ir pirmais cilvēks, kurš bija tieši tāds, kādu Dievs vēlējas, lai viņš būtu. Viņš ir pirmais cilvēks, kurš kā cilvēks varēja noslēgt pilnīgu kopību ar Dievu ar augšāmcelšanās miesu.

Un ko cilvēki darīs, kad pestīšanas iecere būs pabeigta, kad viņi būs jaunajā radībā? Viņi kalpos Dievam mūžīgi un valdīs kopā ar Viņu, teikts Atklāsmes grāmatā. Jaunajā radībā cilvēki kalpos Dievam un valdīs kopā ar Viņu. Kā viņi kalpos Tam Kungam? Viņi slavēs un pielūgs Viņu mūžīgi. Pateicība un uzslava nekad nebūs izsmelta, jo tas,

Tas Kungs ir uzticīgs! Viņš dos mums spēku palikt uzticīgiem.

ko Dievs dos, ir tik liels, ka ir iemesls Viņu slavēt mūžīgi, pateikties, pielūgt Viņu.

Un kā viņi valdīs kopā ar Viņu? Tam nav nekāda sakara ar valdību, kādu mēs to pazīstam. Tā nav varas izmantošana. Viņi dalīsies Kristus uzvarā pār grēku. Kad runā par mūžīgās dzīvības kroni, tas nav karaļa vai karalienes kronis, bet gan tā cilvēka uzvaras kronis, kurš ir pārvarējis ļaunumu un grēku. Viņi valdīs kopā ar Viņu, jo viņi ir atmetuši grēku ar Kristus palīdzību, un viņi dalīsies Dieva godībā.

Tāpēc viņi kalpos tam Kungam visu mūžību. Tas ir Dieva plāns, un tas ir Viņa darba mērķis.

Nākamais lielais šīs pestīšanas ieceres posms ir pirmā augšāmcelšanās un pēc tam Tūkstošgades valstība, ko saskaņā ar mūsu tradīciju mēs saucam par Miera Valstību.

Kas notiks? Tas Kungs atgriezīsies, ņems Savējos pie Sevis un vedīs viņus šajā kopienā kā pirmos. Vēl ne jaunajā radībā, bet jau kopībā ar Dievu un vienam ar otru. Un ligavas draudze šajā kopienā ienāks kā pirmatklājēji – pirmais cilvēks bija Jēzus Kristus. Tūkstošgadu miera

valstībā, būdami Dieva priesteri, viņi valdīs kopā ar Viņu tūkstoš gadus. Un kā viņi kalpos Dievam miera valstībā? Viņi slavēs Dievu mūžīgi, pielūgs Viņu, slavēs un slavēs Viņu. Kad Bībele runā par Dieva kalpu, tas nozīmē,

ka viņš pielūdz Visvareno Dievu. Kalpošanai saskaņā ar Bībeli nav nekāda sakara ar kalpošanu, kā mēs to redzam. Kalps pielūdz Dievu, viņš paļaujas uz Dievu, viņš slavē un slavē Viņu. Izraēla tauta bija Dieva kalpi, jo viņiem bija jāpielūdz patiesais Dievs un jāslavē un jāslavē Viņš. Tādējādi kalpošana tūkstošgades miera valstībā vispirms ir pielūgsmes un slavas dievkalpojums. Turklāt Dieva un Kristus priesteri kalpos Dievam, sludinot Evaņģēliju, lai ļautu visiem cilvēkiem atrast un iet ceļu pie Dieva. Šeit arī

Dievkalpojums ir iespēja kalpot Dievam.

teikts, ka viņi valdīs kopā ar viņu. Kā viņiem būtu jāvalda? Neuztraucieties, mums nav nekāda sakara ar valsts valdību un pasauli. Jēzus ļoti skaidri pateica: „Mana valstība nav no šīs pasaules. Cilvēki ir atbildīgi. Kā viņi to dara uz šīs zemes, kā viņi organizē sabiedrību, tā ir viņu darišana.” Jēzus nenāks un neteiks: „Es to izlabošu.” Tas arī turpmāk būs cilvēku uzdevums. Viņi arī nevaldīs, jo ir daudz labāki par citiem. Viņiem ir šis kronis, jo viņi ir pārvarējuši grēku ar Jēzus Kristus palīdzību. Viņiem ir tāda pati augšāmcelsšanās miesa kā Jēzum Kristus, viņi dalās Dieva godībā. Viņiem ir arī Jēzus Kristus pilnvaras, jo viņi ir Viņa sūtīti. Kā Jēzus Kristus vēstnešiem viņiem ir šis savas misijas spēks. Tas nozīmē, ka neviens nevar viņus atturēt no savas misijas pildīšanas.

Tā ir Dieva pestīšanas iecere. Viņš turpinās to gatavot 2023. gadā. Ja vēlaties, varat to darīt. Bet mūsu ziņā ir tam sagatavoties. Tāpēc mums ir devīze 2023. gadam: mēs vēlamies kalpot un valdīt kopā ar Kristu. Tas ir tas, kas mums šodien ir jānācās. Lai šī ir mūsu programma, faktiski katru dienu nākamajā gadā, ka mēs vienmēr esam motivēti un mērķtiecīgi: es gribu kalpot un valdīt kopā ar Kristu.

Pirmā kalpošana ir pielūgums. Vecajā Derībā Dieva kalpošana bija pielūgt Dievu un slavēt Viņu. Jaunajā radījumā dievkalpojums ir tīra pielūgums, slavēšana. Pirmais dievkalpojums, kas ticīgajam ir jāsniedz Dievam, ir pielūgums. Tas ir, viņš atstāj savu ikdienas dzīvi, savu mājīgumu, atstāj visu un dodas pie Dieva, lai Viņu pielūgtu. Tāda ir dievkalpojuma kalpošanas jēga. Tu atnes Dievam pielūgsmi un slavu, kas pienākas Viņam. Mūsu aicinājums ir kalpot un pielūgt Dievu mūžīgi, slavēt Viņu mūžīgi. Dievkalpojumā kalpošana ir iespēja to iemācīties šodien. Kad mēs nākam pielūgt, mēs pielūdzam Dievu, mēs slavējam Viņu. Kopā svinot Svēto Vakarēdienu, mēs paužam pateicību par Jēzus Kristus upuri. Mēs kalpojam

Tam Kungam, upurējot tā, kā jūdi to darīja Vecajā Derībā. Runa ir par garīgiem upuriem. Kad mēs nākam uz dievkalpojumu, mēs piedodam savam kaimiņam un tādējādi atsakāmies no atreibības, apsūdzības. Tas ir upuris, kas iepriecina Dievu. Kāpēc mēs to darām? Jo mēs gribam, lai mums būtu sadraudzība ar Dievu, un tas neiederas. Dievs nav Dievs, kas apsūdz cilvēku. Tas nesaskan ar Dievu, Jēzu Kristu, kas mums atklāts. Mēs nākam uz dievkalpojumu, lai pielūgtu, lai dzirdētu Dieva gribu. Jo, lai ieiētu jaunajā radībā, mums ir pilnībā jāpakļaujas Dieva gribai. Man ir jāatsakās no visa, kas neatbilst Dieva gribai. Un, kad mēs nonākam dievkalpojumā, tad mēs dzirdam Dieva gribu un saprotam: „Ak, jā, tas neatbilst Dieva gribai, dārgais Dievs tam nepiekrīt, man ir jāatsakās no šī viedokļa, man ir jāatsakās no šīs rakstura iezīmes.” Un tā mēs kalpojam tam Kungam pielūgsmē.

Mēs arī kalpojam tam Kungam, kalpojot savam tuvākajam. Jēzus Kristus teica: „Kas vēlas man kalpot, tam ir jādara labs savam tuvākajam.” Viņš pats to parādīja ar kāju mazgāšanu. Viņš nenāca, lai Viņam kalpotu, bet lai kalpotu. Kalpošana Dievam ir arī kalpošana savam tuvākajam. Tas ir tas, ko mēs vēlamies darīt. Nesen ar aizkaitinājumu pamanīju, ka brāļi un māsas saka, ka viņi pamet dienestu, jo vēlas kaut ko iegūt. Es to saprotu, bet vai tas nav egoistiski? Ja es nāku uz dievkalpojumu tikai tad, kad man kaut ko vajag vai kad es varu kaut ko saņemt. Kā ir ar sniegšanu? Tas ir pilnīgi pazudis. Bet es arī nāku uz dievkalpojumu, lai lūgtu kopā ar savu brāli. Es arī nāku uz dievkalpojumu,

lai parādītu savai māsa: „Es esmu tavā pusē, tagad lūgšim kopā.” Es arī nāku uz dievišķo kalpošanu un palīdzu to veidot tā, lai mans brālis, mana māsa, varētu pieredzēt dievišķo kalpošanu, jo tu to nevari paveikt viens pats. Tai ir jābūt draudzei, lai varētu piedzīvot dievkalpojumus. Ja man tajā nekā nebija, es tomēr veicināju to, ka mans tuvākais var piedzīvot dievkalpojumu. Tā arī ir daļa no Dieva kalpošanas. Es kalpoju savam tuvākajam, sludinot evaņģēliju vārdos un darbos. Tā ir Dieva kalpošana: mēs palīdzam savam tuvākajam, mēs mierinām, mēs stiprinām viņu un mēs strādājam kopā. Tā mēs kalpojam Dievam. Un mēs kalpojam kopā ar Kristu, jo mēs precīzi zinām, ko mēs darām, lielāko daļu no tā ir paveicis Jēzus Kristus. Grēks slēpjas tavā priekšā, bet tu valdi pār to. Tā ir valdīšana! Mums ir jāvalda pār grēku. Protams, mēs topam kārdināti. Bet tas ir rakstīts Katehismā: cilvēks nav bezrūpīgi pakļauts kārdinājumam. Dažreiz mums rodas iespaids, ka mēs nevaram neko darīt. Mūs virza cilvēku plūsma. Nē, mēs neesam spiesti darīt visu, kas mums tiek ieteikts, darīt visu, ko dara citi. Mēs varam teikt nē. Grēks slēpjas pie tavām durvīm, bet tu valdi pār to. Ar Kristus palīdzību jūs varat pateikt „nē” grēkam. Jūs varat teikt: „Nē, es to nedaru, neatkarīgi no tā, kādas ir sekas, tas ir grēks, tas ir pret Dieva gribu.” Pārvaldīsim savu dzīvi un kontrolēsim paši savu dzīvi un sevi. Jā, ir daudz cilvēku, kuri saka, ka šodien cilvēki ir tikai marionetes, kāds velk stīgas, un jūs faktiski varat ar viņiem darīt, ko vēlaties. Bet ne ar mani. Velns nevar ar mani darīt, ko grib. Ar Kristus palīdzību es varu kontrolēt savu dzīvi un savu dabu. Dārgie brāļi

Aizkustinošs bija Svētais Vakarēdiens mirušajiem

un māsas, mūsu mērķis ir pilnīga kopība ar Dievu. Mēs varam sasniegt šo mērķi, ja mēs to vēlamies. Kontrolēsim savu dzīvi un pārvaldīsim paši sevi, un paši izlemsim, kādai jābūt mūsu nākotnei. Mūsu nākotne nav drūms strupceļš, tā ir brīnišķīga nākotne: kopība ar Dievu, pestīšanas ieceres beigas. Neatkarīgi no tā, kas notiek pasaulē. Neatkarīgi no tā, kāds ir vairākuma viedoklis. Neatkarīgi no tā, kā uzvedas mani līdzcilvēki. Tam nevajadzētu ietekmēt manas attiecības ar Dievu. Pirmapustulis Lēbers bieži teica: „Rīkosimies suverēni.” Neatkarīgi no tā, kā es jūtos, vai esmu slimis vai vesels, mana slimība nedrīkst noteikt manas attiecības ar Dievu. Nav svarīgi, vai man ir nauda vai nav. Mans bankas konts nenosaka manas attiecības ar Dievu. Esmu nolēmis: es gribu būt sadraudzībā ar Dievu. Es vēlos, lai katrs Dieva bērns to redzētu šādi: mana sadraudzība ar Jēzu Kristu man ir vissvarīgākā, neviens nevar tai tuvoties. Tā mēs gribam valdīt. Tas var nešķīst iespējams. Bet, lai valdītu kopā ar Kristu, tas ir pilnīgi iespējams! Tāpēc, ka Jēzus Kristus dod mums spēku to darīt. Viņš mums atkal un atkal pierāda Savu mīlestību, kas motivē mūs būt sadraudzībā ar Viņu. Viņa mīlestība ir tik liela. Viņš dod mums savu žēlastību atkal un atkal. Un, ja mums neizdodas, Viņš dod mums iespēju sākt no jauna, jūs varat sākt visu no jauna. Caur Svēto Garu Viņš dod mums gudrību, lai mēs varētu pazīt garus. Ar Kristus palīdzību — paturēsim to savās sirdīs — mēs varam valdīt šodien. Mēs varam kontrolēt grēku

un kontrolēt savu dzīvi, savu dabu un nākotni. Kalposim Dievam ar Kristu un šodien valdīsim savā dzīvē kopā ar Kristu. Tad, kad tas Kungs nāks, Viņš varēs mūs ievest savā valstībā. Tad mēs varam kalpot kopā ar Viņu, slavēt, pielūgt un valdīt kopā ar Viņu, jo tad mēs varam teikt: „Pateicoties Jēzus Kristus palīdzībai un Viņa upurim, mēs esam kļuvuši par uzvarētājiem pār grēku. Mēs esam apvaldījuši grēku.”

GALVENĀS DOMAS

- Dievs ir izvēlējis mūs, lai kalpotu un valdītu kopā ar Kristu.
- Mēs kalposim jaunajā radībā, pielūdzot Dievu.
- Miera valstībā mēs kalposim Kristum un valdīsim kopā ar Viņu.
- Mēs šodien kalpojam Kristum, apmeklējot dievkalpojumus un darot Viņa gribu.
- Kristus palīdz mums saglabāt kontroli pār savu dzīvi.

JĒZUS DZIEDINA DESMIT SPITĀLĪGOS

LŪKAS 17, 11–19

*Jēzus dziedina daudzus
cilvēkus. Tas, ka viņiem klājas
labi, liecina par Viņa spēku.
Cilvēki kļūst veseli, kad nāk
Dieva valstība.*

Kad Jēzus ir ceļā uz Jeruzālemi, Viņš iet caur Samāriju un Galileju. Ciematā Viņš satiek desmit slimus vīriešus. Viņiem ir spitālība, un tāpēc viņi apstājas no attāluma. Vīri sauc: „Jēzu, dārgais Mācītāj, apžēlojies par mums!”

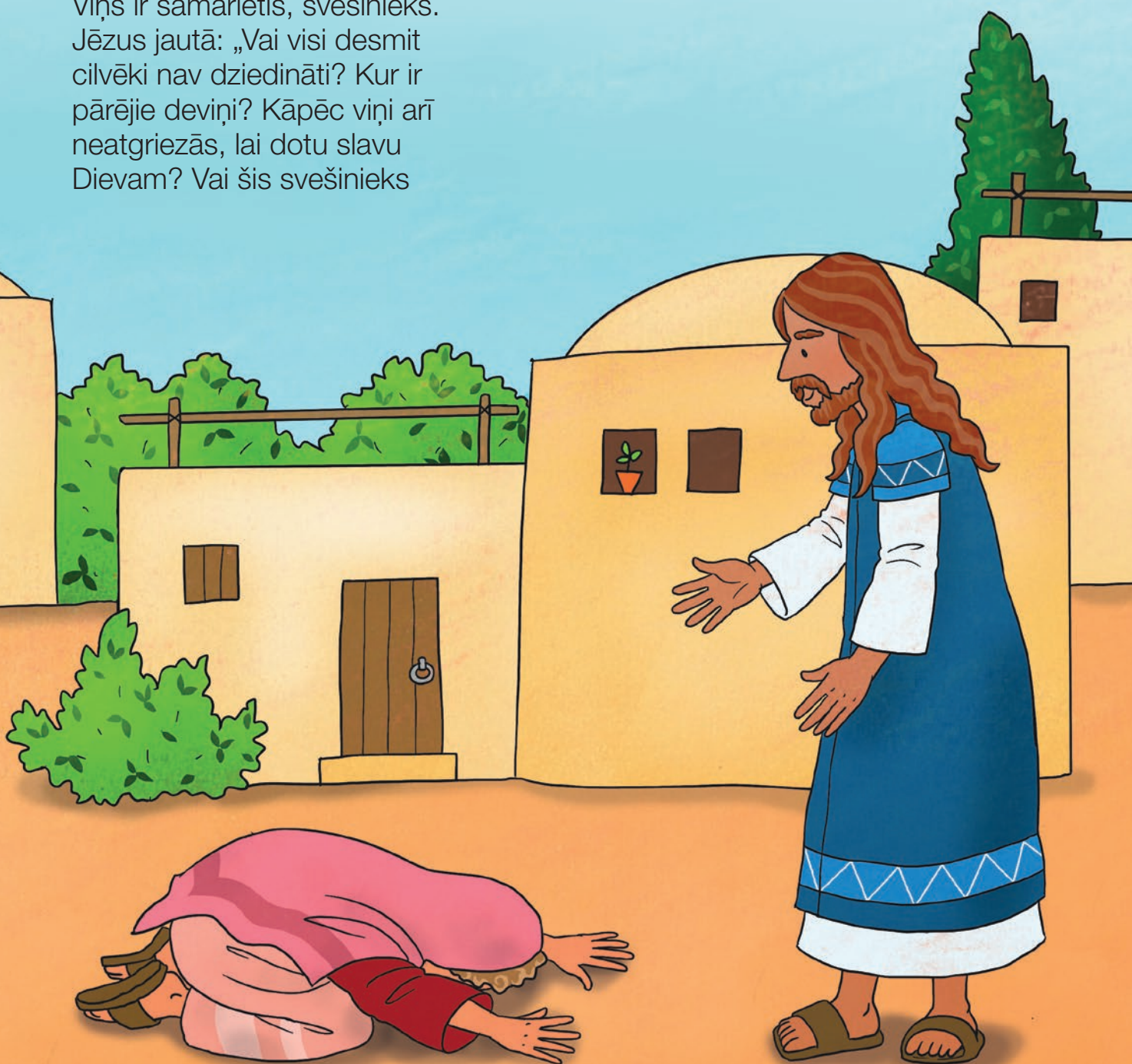
Jēzus viņiem saka: „Ejiet un parādiet sevi priesteriem!”
Viņi to dara, un viņi kļūst tīri.

Kad viens no vīriešiem saprot, ka ir atveseļojies, viņš atgriežas. Viņš slavē Dievu skaļā balsī, nokrīt Jēzus priekšā un pateicas Viņam.

Viņš ir samarietis, svešinieks. Jēzus jautā: „Vai visi desmit cilvēki nav dziedināti? Kur ir pārējie deviņi? Kāpēc viņi arī neatgriezās, lai dotu slavu Dievam? Vai šis svešinieks

ir vienīgais, kurš pateicas Dievam?” Jēzus saka samarietim: „Celies un ej mājās. Jūsu ticība jums ir palīdzējusi.”

CIEMOS PIE BRENO VARGEM GRANDE PAULISTA (BRAZĪLIJA)

Olá, mani sauc Breno. Olá portugāliski nozīmē „sveiki”. Brazīlija ir vienīgā valsts Dienvidamerikā, kur runā portugāļu valodā. Tā bija Portugāles kolonija vairāk nekā 300 gadus.

Es piedzimu pirms astoņiem gadiem Sanpaulu. Pilsētu 1554. gadā dibināja kristiešu misionāri no Portugāles; viņi to nosauca apustuļa Pāvila vārdā. Šodien šeit dzīvo vairāk nekā vienpadsmit miljoni cilvēku, Sanpaulu ir lielākā Brazīlijas pilsēta.

Bērībā mana ģimene aizveda mani uz dievkalpojumiem Sanbernardo do Campo draudzē. Pēc dažiem gadiem mēs pārcēlāmies uz Santo Andrē un devāmies uz vietējo draudzi.

Pa šo laiku mēs atkal esam pārcēlušies un dzīvojam Vargem Grande Paulista. Tas ir tuvu Sanpaulu. Tur joprojām nav jaunapustuliskās draudzes. Tāpēc mēs katru otro nedēļu dodamies uz Santo Andrē un piedalāmies tur notiekošajos dievkalpojumos. Ja nevaram iet, dievkalpojumu skatāmies televizorā. Arī trešdienās esam tiešsaistē. Covid pandēmijas laikā translācijas mums ļoti palīdzēja.

Manai mātai Džūlijai ir seši gadi. Tāpat kā es viņa apmeklē svētdienas skolu. Nodarbības ir dažādas,

un mēs mācāmies spēlējoties, kas mums ļoti patīk. Mūsu svētdienas skolas skolotāju sauc Selma. Viņa ir mīļa, un mēs viņu ļoti mīlam. Mums ļoti patīk arī citi draudzes locekļi.

Pirms pārcelšanās es biju noraizējies: kā būs jaunajā skolā? Bet mani mīļi sagaidīja, un es ātri ieguvu jaunus draugus. Manu labāko draugu sauc Joāo. Tagad es mācos trešajā klasē. Šeit es pildu mājasdarbus.

Skolā mācos šahu un mūziku, šobrīd praktizēju flautas spēlēšanu. Mājās mazliet spēļu uz mātes vecās klaviatūras. Vienkāršas dziesmas man sanāk diezgan labi.

Es spēļu futbolu sporta skolā. Man patīk iet uz treniņiem.

Futbols ir populārākais sporta veids Brazīlijā, un mūsu nacionālā komanda tiek uzskatīta par vienu no labākajām pasaulē. Tā jau ir uzvarējusi piecos pasaules čempionātos! Vēlāk es vēlos kļūt par profesionālu futbolistu.

Man ir mazs suns Tininha, par kuru es rūpējos. Es arī palīdzu mājās: es saklāju savu gultu, uzklāju galdu un nomazgāju traukus, izspiežu apelsīnu sulu un pat cepu pankūkas. Kopā ar vecākiem mēs laiku pa laikam skatāmies filmas un ēdam popkornu. Mmmm, garšīgi!

Attēls: jorisvo - stock.adobe.com

Sieviešu iecelšana: Vecā un Jaunā Derība

Bībeles krājums parāda, ka vīrietis un sieviete ir radīti vienādi pēc Dieva tēla. Kādus teoloģiskus secinājumus no tā izdara baznīca? Un kā tas darbojās agrīnajā kristietībā? Tālāk lasāma doktrīnas teksta otrā daļa par tēmu „sieviešu ordinācija”.

Pamatojoties uz Bībeles liecību (skat. Community 1/2023), vīrietis un sieviete, sieviete un vīrietis ir vienādi Dieva tēlā. Kad Katehisms runā par to, ka vīrietis un sieviete ir „atšķirīgi”, tas nozīmē viņu atšķirīgo bioloģisko konstitūciju, atšķirīgo dzimumu, nevis nevienlīdzību, kas ietekmē visu cilvēku.

„Būt cilvēkam konkrētā dzimuma formā nozīmē būt subjektam un indivīdam ar garīgām spējām un talantiem, būt apveltītam ar brīvību un valodu, spēt rīkoties, veidot savu vēsturi, dzīvot un mīlēt attiecībās.” Tāpēc vīrieši un sievietes ir identiski, lai gan bioloģiski atšķirīgi partneri.

Dievs atklāj cilvēku kā „Dieva tēlu”

Runas par cilvēku kā „Dieva tēlu” nekādā ziņā nav domātas, lai izlīdzinātu bezgalīgo kvalitatīvo atšķirību starp Dievu un cilvēku. Katehisms skaidri runā par neiespējamību cilvēkam izprast Dieva dabu: „Tas, ka cilvēks ir radīts pēc Dieva tēla, tomēr nenozīmē, ka var izsecināt Dieva dabu no cilvēka personas – tas attiecas tikai uz Jēzu Kristu.” (JBK 3.3.2)

Ja par cilvēku runā kā par Dieva tēlu, tad tas ir iespējams tikai tad, ja tas tiek darīts attiecībā uz Dievu. Cilvēks kā Dieva tēls kļūst atpazīstams un saprotams tikai caur atsauci uz Dievu, kurš atklāj un runā pats par sevi. Dieva pašatklāsmē ir priekšnoteikums pareizai izpratnei par cilvēku, viņa radību, dabu un uzdevumu pasaulē.

Vīrietim un sievietei ir viena un tā pati misija

Katehisms skaidri nosaka, ka vīrietis un sieviete ir saņēmuši vienu un to pašu uzdevumu „valdīt” pār zemi, tas ir, veidot un saglabāt to (JBK 3.3.2). Vīriešu un sieviešu „dominēšana” nekādā veidā būtiski neatšķiras, t.i., viņiem katram nav savas un tikai savas „valdīšanas”, par ko liecina tradicionālā izpratne par dzimumu lomām. Nav tā, ka Dievs nosaka: vīrieša darbības un ieceres sfēra ir plašā pasaule, bet sievietes – mazā mājas, darba un ģimenes pasaule.

Kā Dieva tēlam abiem dzimumiem potenciāli tiek uzticēta zemes radīšana kopumā, pat ja to nerealizē kultūras un reliģiskās tradīcijas. To var saglabāt un veidot tikai kopā. Tāpēc katram cilvēkam nav iespējams veikt Dieva misiju valdīt pašam; drīzāk tas var izdoties tikai kopībā un solidaritātē. Saglabāšana un veidošana atrod savu pirmo konkrēto izpausmi dzimumu līdzāspastāvēšanā vai bērnu izglītībā. Laulības un ģimenes dzīvi veido un uztur gan vīrieši, gan sievietes. Turklāt daļa no misijas, lai saglabātu

un veidotu zemes radīšanu, ir tāda, ka vīrieši un sievietes uzņemas atbildību uz vienlīdzīgiem pamatiem.

Atteikšanās uztvert sociālo realitāti, rīkoties ar to un piedalīties tajā ir pretrunā arī ar žēlsirdības bausli, kas ir dots visiem cilvēkiem. Visbeidzot, gan vīrieši, gan sievietes tiek aicināti apzināties savu atbildību par radīšanas aprūpi, kurai pieder dzīvnieki un augi, un attiecīgi rīkoties.

SECINĀJUMS: Jaunapustuliskā baznīca māca, ka sievietes un vīrieši ir radīti kā „Dieva tēls” un ka viņiem ir vienāds raksturs un cieņa. Abi tiek kopīgi aicināti „dominēt”: tas ir, saglabāt un veidot radīšanu. Tāpēc Dieva līdzība ir radīšanas kārtības elements, jo tā ir cilvēka neatsaucama pielīdzināšana Dievam. Daļa no zemes radīšanas saglabāšanas un veidošanas misijas ir tāda, ka sievietes un vīrieši uzņemas atbildību uz vienlīdzīgiem pamatiem.

Sieviete Jaunajā Derībā

Cilvēka līdzība Dievam nosaka vīrieša un sievietes būtisko identitāti. Šis secinājums ir pamats tam, ka abiem var vienādi uzticēt kalpošanu gan baznīcā, gan attiecīgajā vietējā draudzē. Ja paskatās uz Jaunās Derības liecībām par to, nav skaidras ainas. Sieviešu loma baznīcā ir pavisam citāda pirmajā gadsimtā, t.i., Jaunās Derības laikos.

Sievietes evaņģēlijos

Sinoptiskajos evaņģēlijos (Marks, Matejs, Lūka), kā arī Jāņa evaņģēlijā ir rakstīts, ka Jēzus runāja ar sievietēm, mācīja viņas (Lūkas 10:38-42), dziedināja viņas un uzklājis viņu vajadzības. Jēzus tiešā tuvumā, kā rakstīts Lūkas 8: 1-3, ir ne tikai vīrieši, bet arī vairākas sievietes. Jēzus bija dziedinājis dažus un „daudzus citus”, tos, ko bija pārliecinājusi Viņa sludināšana par Dieva valstības tuvumu, kuri bija pievienojušies mācekļu draudzei un atbalstījuši ar „savām mantām”.

Jāņa 4:5–42 pat tiek rakstīts, ka samariešu sieviete, ar kuru Jēzum bija saruna, atzina savu ticību Jēzum kā Mesijai ne tikai Jēzus priekšā, bet arī samariešiem, kas dzīvoja viņas pilsētā. Tiek uzsvērts, ka daudzi samarieši nāca pie ticības Jēzum šīs sievietes sludināšanas dēļ (Jāņa ev. 4:39).

Daudzas no mācekļu kopienai piederošajām sievietēm ir kļāt Jēzus krustā sišanā (Mt.ev.27: 55-56; Mk 15,40,41; Lūkas 23:49). Jāņa evaņģēlijā sievietes nevēro krustā sišanu

un nāvi no attāluma, bet stāv krustā sistā tiešā tuvumā (Jņ. ev.19: 25-27).

Sievietes ir arī Jēzus augšāmcēlšanās liecinieces un stāsta par to mācekļiem. Augšāmcēlšanās pierakstos sievietēm tiek uzticēts būtisks uzdevums, proti, agrīnās kristīgās kerigmas nodošana pēc Jēzus augšāmcēlšanās. Jēzus augšāmcēlšanās vēsts ir būtiska, lai baznīca varētu izpausties ar savu evaņģēlija pasludināšanu.

Liecība par Pāvila vēstulēm

Pārsteidzoši, ka Vēstules romiešiem (Romiešiem 16) beigās vīrieši un sievietes ir vienādi nosaukti un sveicināti. Pirmkārt, māsa Fēbe tiek saukta par to, „kas kalpo Kenchrejas draudzei” (Romiešiem 16:1). Fēbe kalpo draudzē un ir arī svarīga persona, kas palīdzējusi apustulim un draudzei.

Romiešiem 16:3 Pāvils lūdz Romas draudzi nosūtīt sveicienus diviem kolēģiem, Priskai un Akvilam, iespējams, precētam pārim. Pāvils slavē viņus par to, ka viņi „likuši galvu ķīlā par manu dzīvību” (Romiešiem 16:4). Viņi vadīja mājas draudzi (Rom.16:5). Abi ir pieminēti arī 1. Korintiešiem 16:19, šoreiz sveicienus no viņiem un viņu mājas draudzei nodod Pāvils.

Romiešiem 16: 7 arī sveic vīrieti un sievieti, domājams, atkal precētu pāri: „Sveiciniet Androniku un Jūniju, manus tuviniekus un cietuma biedrus, kuri ir slaveni apustuļu vidū un bija Kristū pirms manis.” Šai rakstvietai pēdējā laikā ir pievērsta liela uzmanība, jo īpaši tāpēc, ka daudzi ekseģēti uzskata, ka Jūnija ir sieviete, kuru sauc par apustuli. Minētie piemēri parāda, ka sievietēm bija svarīga loma kristiešu kopienās, ar kurām Pāvilam bija kontakts: viņām bija baznīcas vadības funkcijas, un viņas aktīvi iesaistījās evaņģēlija pasludināšanā cilticībnieku vidū.

Pravietošana

Pirmajā vēstulē korintiešiem ir izteikumi par vīriešu un sieviešu pareizo uzvedību dievkalpojumā, saskaņā ar kuriem vīrietis un sieviete kļūst aktīvi dievkalpojumā: viņi lūdz un runā pravietiski. Pravietiskajai runai ir būtiska loma Pāvila argumentācijā pret tīri ekstatiskām, nesaprotamām mēlēm, kurām nepieciešams tulkojums: „Bet, kas pravietiski runā, tas runā ar cilvēkiem pēc pamācīšanas, pamācīšanas un mierinājuma. (...) bet tas, kas pravietiski runā, ceļ draudzi.” (1.Kor.14: 3, 4b) „Pravietiskajai runai” ir līdzīgs uzdevums kā sprediķim, proti, nodot evaņģēliju saprotamā veidā.

Savā komentārā par 1.Korintiešiem Volfgangs Šrāge atzīmē: „Tā kā tas ir pēc 12,1ff., baznīcā galvenokārt ir runa par Gara darbu, kurš dod katram kristietim bez atšķirības (...), [tas nav] par amatiem, kas jādeleģē vai jāliedz, vai pat to sadalījumu pēc dzimuma, [šajā ziņā] atšķirība starp vīrieša un sievietes īpašajām funkcijām ir pilnīgi attāla. Nekur agrāk nav pat mājiens, ka noteikti talanti un kritēriji pieder tikai vīriešiem.”

Sieviešu darba noraidīšana

Pastorālās vēstules, kas rakstītas pirmā gadsimta beigās, cenšas saglabāt un atjaunināt Pāvila mantojumu. Šis atjauninājums bieži noved pie ievērojamas sieviešu devalvācijas. Viņi lielā mērā ir izslēgti no aktivitātēm sabiedriskajā dzīvē.

Kopienas organizācija tagad ir orientēta uz romiešu ģimeni, kuru vada ģimenes tēvs, bet sievietēm ir jāpārceļas uz otro rindu. Tajā pašā laikā viņi arī vēlējas cīnīties ar viltus skolotājiem, jo tika pieņemts, ka sievietes, kuras dažreiz arī vadīja mājas draudzi, bija īpaši uzņēmīgas pret ķecerībām.

Klusēšanas noteikums sievietēm

Agrīna liecība kritikai par sieviešu darbību draudzē dīvainā kārtā ir atrodamā 1. Korintiešiem 14:33b-36. Šī rakstvieta, kurā tiek pieprasīts, lai sievietes baznīcā klusētu – tas ir, nepiedalītos baznīcas dzīvē – acīmredzami ir pretrunā ar apgalvojumiem 1. Korintiešiem 11:5. Lielākā daļa Jaunās Derības zinātnieku piekrīt, ka šī rakstvieta ir vēlāks iestarpinājums. Tas ir līdzīgi nostājai, kas pausta 1. Timotejam 2:11-15, nelaiķa Pāvila skolas dokumentā. Klusēšanas bauslis sievietēm 1.Timotejam 2: 11-15 ir līdzīgs 1.Kor.14: 34-35 un daļēji ņem motīvus no 1.Kor.11: 7-12.

Tekstu 1.Tim.2:11-15 raksturo diezgan stingrs tonis pret sievietēm: „Lai sieviete mācās klusumā ar visu pakļaušanos. Es neļauju sievietei ne mācīt, ne valdīt pār vīrieti, bet viņa ir klusa. Jo Ādams tika radīts vispirms, tad Ieva. Un Ādams netika maldināts, bet sieviete tika maldināta un pārkāpa bausli. Bet viņa tiks izglābta, dzemdējot bērnus, ja viņi paliks apdomīgi ticībā, mīlestībā un svētdarīšanā.”

Sieviete ir izslēgta no daudzām aktivitātēm draudzē, atsaucoties uz Ievu, kura tiek uzskatīta par pirmo grēcinieci. Viņai nav atļauts uzdot jautājumus par ticību baznīcas kontekstā. Sievietēm ir jāmaca ticība ārpus draudzes. Turklāt bezbērnu sieviete tiek diskriminēta. Sieviete arī jānodrošina, lai neviens bērns nenovērstos no kristīgās

ticības. Ja tas notiek, tad viņu pestīšana ir apšaubāma. Sieviešu evaņģēlija publiska pasludināšana ir aizliegta. Vīrietis ir skolotājs, sieviete – pamācītājs un saņēmējs.

Tomēr, tuvāk salīdzinot 1. Timotejam 2:11–15 un rakstvietu 1. Korintiešiem 11:2–16 (sievietes un vīrieši dievkalpojumā), tiek pievērsta uzmanība divām būtiskām atšķirībām: no vienas puses, apustulis Pāvils 1. korintiešiem 11. nodaļā neapstrīd stāstu par Ievas kārdinājumu, un, no otras puses, viņš nepiespiež sievieti klusēt draudzē (kā tas tika mudināts vēlākajā Pāvila skolā saskaņā ar 1. Tim. 2:12).

Vai Ieva nes pasaulē grēku?

Ar Pāvila apustulisko autoritāti 1. Vēstules Timotejam autors pozicionē sevi: „Es neļauju sievietei mācīt, nedz valdīt pār vīrieti, bet viņa lai klusē. Jo Ādams tika radīts vispirms, tad Ieva.” Atsauce uz otro radīšanas stāstu (2.Moz.gr.2: 4b-25), uz Ādamu un Ievu cementē sievietes pakļautību cilvēkam kā nemainīgas radīšanas kārtības izpausmi. Lai gan Pāvils

1. Korintiešiem 11: 8-9 atsaucas tikai uz otro radīšanas stāstu, tagad tas ir skaidri risināts, nosaucot vārdus Ādams un Ieva. Pirmkārt, pakļautības attiecības tiek pamatotas ar to, ka vispirms tika izveidots vīrietis un pēc tam sieviete. Sekojošais arguments parāda, ka vēstules autors ir diezgan tālu no Pāvila domāšanas, kā tas kļūst skaidrs, piemēram, Vēstules romiešiem Ādama-Kristus tipoloģijā: „Un Ādams netika maldināts, bet sieviete tika maldināta un pārkāpa baušļi.” (1.Tim.2:14) Autors pārņem vēlino ebreju tradīciju interpretēt krišanu, kurā visa vaina par dievišķā baušļa pārkāpumu tika novelta uz sievieti. No otras puses, Pāvila nostāja ir pavisam citāda: „Tāpēc, ka grēks nāca pasaulē caur vienu cilvēku un nāve caur grēku, tā nāve ir iekļuvusi visos cilvēkos, jo viņi visi ir grēkojuši.” (Romiešiem 5: 12) Pāvilam Ādams ir tāda cilvēka tēls, kas sapīnies grēkā un nāvē, neatkarīgi no dzimuma.

SECINĀJUMS: Jaunās Derības liecība ir neskaidra. Ir apgalvojumi, kas norāda uz sieviešu intensīvo līdzdalību misijā, draudzes dzīvē un arī dievkalpojumos. No otras puses, ir pirmā gadsimta beigu liecības, kurās sievietēm ir aizliegts aktīvi piedalīties draudzes dzīvē. Tādējādi dalība misijā un dievkalpojumā ir kļuvusi neiespējama. Tāpēc no šiem atšķirīgajiem Jaunās Derības paziņojumiem nevar atvasināt skaidras tagadnes normas. Attiecīgi aprīņa apustuļu sanāksme 2021. gada rudenī nolēma: „Atsevišķi negatīvi paziņojumi Jaunās Derības vēstulēs par sieviešu aktīvu līdzdalību dievkalpojumos un draudzē nevar kalpot par pietiekamu pamatojumu sieviešu izslēgšanai no amata. Līdz ar to apustulātam, kuram ir tiesneša pilnvaras un kura uzdevums ir noteikt pašvaldības kārtību, ir jāpieņem lēmums.”

Vecās Derības radīšanas stāsti liecina par vīrieša un sievietes vienlīdzību un līdzvērtību. Tomēr dažās apustuļu vēstulēs ir atšķirības. Tas nav vienīgais iemesls, kāpēc rodas jautājums: ko par to saka Jēzus Kristus. Tieši par to ir šīs doktrīnas teksta nākamā daļa.

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Simon Heiniger

Pirmapustulis Žans Luka Šneiders video uzņemšanas laikā attiecībā uz sieviešu ordināciju

Attēls: Andreas Rother

Sieviešu ordinācija – doktrīnas pārskats

2022. gads ieies Jaunapustuliskās baznīcas vēstures grāmatās. Pirmo reizi baznīca ir atbildējusi uz 160 gadus vecu jautājumu. Tam būs ietekme no 2023. gada – iespēja ordinēt sievietes.

Tradicionāli Jaunapustuliskā baznīca ir aicinājusi vīriešus uz diakona, priesteru vai apustuļa kalpošanu. 20. gadsimta pirmajā pusē bija kaut kas līdzīgs izņēmumam saistībā ar diakonu kalpošanu. Bet neviena no šīm situācijām nebija pietiekami pamatota kā mācība.

Ar darbu pie Katehisma lēnām atnāca atbilde. Jo baznīca bija procesā, lai pārskatītu, konkretizētu un atjauninātu savu pilno doktrīnu. Laika trūkuma dēļ līdz tās publicēšanai

2012. gadā varēja pilnībā izstrādāt tikai izpratni par baznīcu un sakramentiem, amata jēdziens palika neskarts.

Sekošana līdz kopainai

Tās formulēšana sākās 2014. gadā – visaptverošā nozīmē. Pirmkārt, bija jāprecizē

- Kas ir amats?
- Pēc tam: kā funkcionē amats?

- Un tikai pēc tam: kas var pildīt amatu?

Rezultāti tika apkopoti rakstiski: pirmapustulis sniedza informāciju par pagaidu statusu 2017. gadā. Un 2019. gada Vasarsvētkos stājās spēkā amata un vadības funkciju nodalīšana.

Bībele zem lupas

Pēc “kas” un “kā” “kurš” kopš tā laika ir bijis diskutējams jautājums. To var noskaidrot, tikai pienācīgi izvērtējot Bībeli. Arī šeit principā radās trīs jautājumi:

- Ko saka Dievs?
- Ko saka Jēzus Kristus?
- Ko saka apustuļu vēstules?

Dieva griba padara radišanas stāstu skaidru: Viņš radīja vīrieti un sievieti vienādā mērā pēc Sava tēla — ar vienādu vērtību, cieņu un atbildību veidot dzīvi.

Ar Jēzu Kristu situācija ir neskaidra: Viņš par to neko neteica. Viņa rīcība ir neskaidra. No vienas puses, Viņš izturējās pret sievietēm labāk, nekā tolaik bija ierasts. Bet, no otras puses, Viņš aicināja tikai vīriešus, ebrejus, būt par apustuļiem. Tiem, kas to uztver kā piemēru, būtu jāseko tam pilnībā, ieceļot tikai ebrejus. Apustuļu vēstules ir pretrunīgas: dažreiz sievietei dievkalpojumā vajadzētu runāt pravietiski, dažreiz viņai vajadzētu klusēt. Noraidījums tiek attaisnots ar to, ka Ieva laida pasaulē grēku, bet citas vēstules šo vainu saskata tieši Ādamā.

Lēmums visiem

Kāds ir rezultāts? Dieva labais radījums nodrošina vīriešu un sieviešu līdztiesību. Viss, kas runā pret to Jēzus piemērā vai apustuļu vēstulēs, nevar būt pretrunā ar Radītāja gribu.

Tāpēc apustulāta ziņā ir pieņemt lēmumu par Baznīcas nākotni. Vai viņiem ir atļauts to darīt? Noteikti, jo Jēzus Kristus pats deva apustuļiem pilnvaras atraisīties un saistīties, t.i., pasludināt noteikumus par saistošiem.

Apspriežoties ar visiem apustuļiem, aprīnča apustuļu sanāksmē 2022. gada jūnijā tika nolemts, ka „sievietēm var uzticēt amata pilnvaras”. Tomēr: „Saistītais amata mandāts tiek dots visur, kur to pieņem sabiedrība.” Jo kultūras aspekti ir jāņem vērā ne tikai Bībeles analizē par pagātni, bet arī tagadnē esošajos apstākļos.

Sievietes no Bībeles

Ar devīzi „Māci man mācīt” sievietes no Nigērijas sanāca kopā uz divu dienu pasākumu tieši viņām. Ģērbušās tradicionālās kleitās ar baznīcas logotipiem un īpaši šim pasākumam veidotos T-kreklos, sievietes no 9. līdz 10. aprīlim piedzīvoja vissvarīgāko lietu: kopību. Semināros, darbnīcās un veselības lekcijās viņas uzzināja daudz. Pa vidu bija arī daudz dziedāšanas. Apustulis Oskars Kabanga Nwanza vadīja dievkalpojumu pasākuma beigās Pūpolu svētdienā. Savā sprediķī viņš atsaucās uz trim īpašām sievietēm no Bībeles: Deboru, Esteri un Mariju Magdalēnu.

Attēls: Nigērijas Jaunapustuliskā baznīca

Apskats

02.07.2023	Kabinda (Angola)
09.07.2023	vēl tiks precizēts (Somija)
16.07.2023	Kinšasa (Kongo DR)
18.07.2023	Idiofa (Kongo DR)
23.07.2023	Kananga (Kongo DR)
30.07.2023	Zārbrikene (Vācija)
06.08.2023	Pērta (Austrālija)
09.08.2023	Adelaida (Austrālija)
11.08.2023	Tama (Japāna)
13.08.2023	Dienvīdčunčonga (Dienvīdkoreja)
17.09.2023	Berne-Osternmundigene (Šveice)
24.09.2023	Erija (ASV)

New Apostolic Church
International

